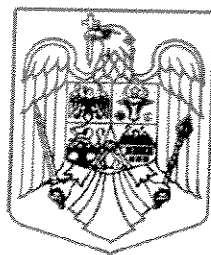


ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 805

din 13 decembrie 2006

La data de 13.11.2006 judecătoria Lidia Bărbulescu, Eugenia Lohan, Maria Anghelescu, Voica Ioana Bărbulescu, Gabriela Elena Bogasiu, Elena Cârcei, Adriana Chioseaua, Rodica Cosma, Lavinia Curelea, Ioana Dragomir, Magdalena Dumitru, Elena Floarea, Ghiciu Pașcu, Nina Ecaterina Grigoraș, Gabriel Ionescu, Rozalia Ana Lazăr, Gheorghita Luțac, Gheorghe Ștefan Mateescu, Aurelia Motea, Silvia Nebela, Anton Pandrea, Victoria Gabriela Bîrsan, Mircea Aron, Dragoș Bărcănescu, Gheorghe Buta, Mariana Cîrstocea, Gilica Ciucă, Florin Costiniu, Adriana Viorica Deneș, Dragu Crețu, Emilia Ezer, Traian Gherasim, Florica Glodean, Carmen Minodora Ianoși, Corina Jîjîie, Simona Camelia Marcu, Nicolae Măniguțiu, Ruxandra Neagu, Adina Nicolae, Mihai Stâncenel Nucă, Victor Cameniță Pașca, Doina Popescu, Iuliana Popescu, Valeria Popov, Veronica Rădulescu, Carmen Sirbu, Livia Doina Stanciu, Ioana Surdescu, Mariana Brândușa Ștefănescu, Carmen Trănica Teau, Dana Iarina Vartires, Gheorghe Voicescu, Maura Olaru, Ștefan Pistol, Mariana Zenovia Popescu, Iuliana Pușoiu, Ana Alexandrina Savin, Octavia Spineanu-Matei, Gabriela Stecoza, Magdalena Cristide Șerbănescu, Niculai Teodorovici, Alixandri Vasile, Romanița Vrînceanu, din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție au

formulat cerere de apărare a reputației ca urmare a afirmațiilor înscrise în cuprinsul articolului de presă intitulat „Clanurile Justiției”, publicat în cotidianul „Ziua” din data de 24.10.2006.

În motivarea cererii, domnii judecători au arătat că simpla asociere a numelor acestora, ca judecători la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu noțiunile de „clan”, „păienjenis”, „afacerea numită Justiție”, „încrângături”, „caste”, induce în mod vădit ideea că funcțiile pe care le dețin și activitatea pe care o desfășoară sunt puse sub semnul întrebării și situate la pragul infracționalității, fără nici un motiv sau probă în acest sens.

De altfel, îndeplinirea din partea judecătorilor a obligației legale prevăzute în art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată - în sensul de a fi dat declarația pe proprie răspundere în care au menționat dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea, inclusiv, exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora - s-a transformat dintr-o dovadă a transparenței sistemului judiciar, într-o „armă” îndreptată împotriva judecătorilor și a justiției, în întregul său, având drept consecință crearea dorită a unui climat de suspiciune și neîncredere în îndeplinirea actului de justiție.

În cuprinsul articolului se arată că:

<Ziua începe de azi un serial de prezentare a rudelor judecătorilor și procurorilor din cele mai mari instanțe și parchete din România. Începând din acest an, toți judecătorii și procurorii țării au fost obligați prin lege să depună o declarație, pe proprie răspundere, privind funcțiile juridice ori de investigare sau cercetare penală exercitate de soț, rude și afini până la gradul al IV-lea inclusiv. În unele cazuri aceste declarații au fost afișate pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii. În altele, nu. Din motive tehnice, ni s-a explicat. Cert este că un studiu asupra acestor declarații relevă o realitate de natură să-l alarmeze pe justițiabilul de rând. Și anume, circa 90 % dintre magistrați au rude în instanțe și parchete, în avocatură, poliție, notariate, executori judecătorești și alte funcții juridice, inclusiv funcții de juriști la societăți ale căror acționari sau

administratori au grave probleme penale. N-am pomenit aici de rudele din Serviciile Secrete, care sunt ocolite, nu știm cât de legal, din aceste declarații de interes.>

În subtitlul „Stănoiu a vorbit despre ele, dar nu le-a deconspirat” se susține că: <Ex-ministrul Justiției, Rodica Stănoiu a fost prima care a vorbit în fața presei de existența **clanurilor din magistratură**, consolidate pe legături de rudenie, dar și alte criterii. N-a dat însă nici un fel de exemple, deși le avea pe tavă, primite atât la Inspekția Generală care exista pe atunci în Ministerul Justiției, cât și de la „defuncta” SIPA. Din 1990 până în prezent presa a dat numeroase exemple de magistrați care au soluționat dosare în care rudele lor aveau interese. Deși codurile de procedură îi obligă pe magistrați să se abțină când au dosare în care apar rubedenii de-ale lor, au fost semnalate cu duiumul asemenea cazuri de incompatibilitate. Nu s-a luat nici o măsură însă.>

Într-un alt subtitlu intitulat „MJ și CSM au ascuns gunoiul sub preș” se arată că: <Inspekțiile MJ și CSM, care s-au succedat de-a lungul anilor au preferat să ascundă gunoiul sub preș, singura cale de apărare a justițiabililor în fața unor asemenea situații fiind Înalta Curte, care uneori a dispus strămutarea cauzelor acolo unde au existat persoane care au avut priceperea, timpul și banii necesare pentru venirea la București. Actualul CSM privește fenomenul legăturilor de rudenie cu aceeași indiferență, mușamalizând cazurile ce i se aduc la cunoștință, în pofida faptului că încălcarea prevederilor privind interdicțiile și incompatibilitățile pentru magistrați constituie abatere disciplinară potrivit legii. Un exemplu de ultimă oră este cel al procurorilor Octavian Ojog, de la Parchetul General, și Ion Diaconescu, de la Parchetul Tribunalului Gorj (călăul lui Țundrea, cum a fost numit de presă după ce a nenorocit un nevinovat, care a făcut 12 ani de pușcărie pentru un omor pe care nu l-a comis), care deși aveau fiul și respectiv fiica în barourile clasice, nu s-au abținut și au soluționat dosare contra avocaților paraleli ai lui Bota.

În cazul lui Ojog - caz publicat de Ziua - Inspekția Consiliului Superior al Magistraturii nici măcar nu s-a sesizat, iar în cazul lui Ion Diaconescu, s-a recunoscut că acesta are fiica înscrisă în baroul clasic

local, dar plângerea a fost clasată de Comisia de disciplină pe motiv că nu s-ar fi făcut dovada „interesului patrimonial ori de altă natură al procurorului în soluționarea dosarului nr. 1158/P/2005”.

Într-o notă din cuprinsul articolului se menționează că: <Persoanele care au probe despre cazuri în care există judecători sau procurori care au soluționat dosare ale rudelor lor, sau în care au avut personal diverse interese, sunt rugate să contacteze Departamentul de Investigații al ziarului nostru pentru a ne aduce la cunoștință aceste fapte de incompatibilitate.>

În continuare este publicată <Lista judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție> cuprinzând un număr de 70 de magistrați și mențiunile făcute de aceștia în declarațiile date conform art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Concluzionând, în raport cu cele expuse și în raport de verificările efectuate de către Inspekția Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii, cererea de apărarea a reputației profesionale formulată de judecătorii sus menționați este întemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 5 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, „Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să dea, anual, o declarație pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. Declarațiile se înregistrează și se depun la dosarul profesional.”

Reglementarea de către legiuitor a acestei obligații reprezintă o măsură menită să asigure transparența sistemului judiciar, prin posibilitatea pe care o oferă persoanelor interesate de a verifica eventuale situații de incompatibilitate sau de conflicte de interese în care s-ar putea afla unii magistrați – judecători sau procurori. Este nedrept, însă, ca respectarea obligației să se întoarcă împotriva

magistraților, întrucât aceștia nu se pot afla într-o continuă stare de incompatibilitate sau de conflicte de interese. Cazurile de incompatibilitate și de conflicte de interese se analizează, în concret, prin raportare la dosarele instrumentate.

Pentru garantarea imparțialității judecătorilor în activitatea de judecată, normele de procedură civilă și penală prevăd incompatibilități referitoare la rudenie și totodată reglementează instituția strămutării pentru motive de rudenie. În situația în care apar asemenea situații, judecătorii au obligația să se abțină de la soluționarea cauzelor respective.

În acest sens, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată instituie o prezumție de imparțialitate și integritate în privința magistraților referitoare la activitatea pe care o desfășoară, iar aceasta trebuie să funcționeze ca atare, până la proba contrarie.

Nu se poate generaliza, însă, că magistrații, în speță, judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu își îndeplinesc obligația de a se abține de la judecarea cauzelor pe motiv de rudenie sau de conflicte de interese, atunci când este cazul.

Asemenea generalizări nu fac decât să afecteze sistemul ca atare, iar acest fapt, la rândul său, este de natură să creeze un climat de suspiciune și de neîncredere în înfăptuirea actului de justiție.

Față de cele expuse, Plenul consideră că sunt îndeplinite dispozițiile art. 30 alin.1 și alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

În temeiul dispozițiilor art. 30 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot secret și direct, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 – Admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de următorii judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție: Lidia Bărbulescu, Eugenia Lohan, Maria Anghelescu, Voica Ioana Bărbulescu, Gabriela Elena Bogasiu, Elena Cârcei, Adriana Chioseaua, Rodica Cosma, Lavinia Curelea, Ioana Dragomir, Magdalena Dumitru, Elena Floarea, Ghiciu Pașcu, Nina Ecaterina Grigoraș, Gabriel Ionescu, Rozalia Ana Lazăr, Gheorghița Luțac, Gheorghe Ștefan Mateescu, Aurelia Motea, Silvia Nebela, Anton Pandrea, Victoria Gabriela Birsan, Mircea Aron, Dragoș Bărcănescu, Gheorghe Buta, Mariana Cîrstocea, Gilica Ciucă, Florin Costiniu, Adriana Viorica Deneș, Dragu Crețu, Emilia Ezer, Traian Gherasim, Florica Glodean, Carmen Minodora Ianoși, Corina Jîjîie, Simona Camelia Marcu, Nicolae Măniguțiu, Ruxandra Neagu, Adina Nicolae, Mihai Stânjenel Nucă, Victor Cameniță Pașca, Doina Popescu, Iuliana Popescu, Valeria Popov, Veronica Rădulescu, Carmen Sirbu, Livia Doina Stanciu, Ioana Surdescu, Mariana Brândușa Ștefănescu, Carmen Trănica Teau, Dana Iarina Vartires, Gheorghe Voicescu, Maura Olaru, Ștefan Pistol, Mariana Zenovia Popescu, Iuliana Pușoiu, Ana Alexandrina Savin, Octavia Spineanu-Matei, Gabriela Stecoza, Magdalena Cristide Șerbănescu, Niculai Teodorovici, Alixandri Vasile, Romanița Vrinceanu.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, spre a fi pusă în aplicare, precum și judecătorilor în cauză.

Data în București, la data de 13 decembrie 2006.

PREȘEDINTE,

Judecător IULIAN GÎLCĂ

